

ROČNÍK XVIII. • PROSINEC 2021

Zpravodaj obce Loučický

Úvodní slovo starosty

Vážení spoluobčané, blíží se závěr roku a s ním do Vašich domovů opět přichází obecní zpravodaj – ohlédnutí za tím, co se dělo v minulém roce.

Byl to rok o něco optimističtější, pokud jde o šíření epidemického onemocnění covid-19. Těšil jsem se, že tentokrát o něm už budu psát v minulém čase, ale v posledních týdnech pandemie opět nabrala na síle a nezbyvá mi proto, než abych znovu apeloval na individuální odpovědnost a nutnost chránit ohrožené skupiny obyvatel. Lidé vysokého věku a nemocní jsou ti, jejichž zdraví a životy musíme mít na paměti, i když sami třeba nemoc proděláme s lehkým průběhem a bez následků.

Zatímco o rok dříve se život prakticky za-

stavil, v právě končícím roce se už konaly některé tradiční kulturní a sportovní akce, především svatováclavské hody, kterým jsme věnovali zvláštní článek. Kvůli přetrvávajícímu nedostatku parkovacích míst jsme se pustili do budování parkoviště u sokolovny a vybudovali zázemí pro sběrné kontejnery u retenční nádrže (bývalého koupaliště). S radostí sledujeme v lokalitě Podcibulčí budování tůň (investorem je Pozemkový úřad), které budou plnit řadu ekologických a estetických funkcí v krajině. Jihomoravský kraj nám poskytl dotaci 750 tisíc korun na demolici přístavby sokolovny s původním šenkem a toaletami, která proběhne ještě do konce roku. Pro další etapy rekonstrukce žádáme o rekordní dotaci ve výši 13 milionů korun, drzte nám

proto palce, ať jsme úspěšní a můžeme pokračovat v opravách budovy, která je tak důležitá pro sportovní a kulturní aktivity v naší obci.

Dovole mi, abych při této příležitosti stejně jako každý rok poděkoval svým kolegyním z obecního úřadu, panu místostarostovi, obecním zaměstnancům, pracovnícím mateřské školy, hasičům, sokolům a ostatním spolkům a všem dobrovolníkům, kteří v uplynulém roce udělali něco užitečného pro obec. Velmi si jejich práce vážím a vím, že bychom se bez nich neobešli.

Milí spoluobčané, přeji Vám krásné a klidné Vánoce, úspěšný vstup do nového roku a pevné zdraví!

Mgr. Martin Bartoš, starosta

Adventní čas v Lovčičkách

Rozsvěcování vánočního stromu

Na první adventní neděli, která letos připadla na 28. listopadu jsme v naší krásné obci společně rozsvítili vánoční stromek. Před jeho rozsvícením jsme se potěšili krát-

kým pásmem dětí naší nejlepší Mateřské školy. Význam adventního času nám tradičně svým povídáním přiblížila paní Jarmila Hörlová.

Nakonec se na hlasitou výzvu dětí rozsvítil vánoční strom před obecním úřadem.

Novinkou letošní vánoční výzdoby naší návsi je nová zvonička, kterou obci věnovala firma ToJo.

Chtěl bych poděkovat všem, kdo se na akci podíleli: obecním zaměstnancům za přípravu, dětem a paním učitelkám z MŠ Lovčičky i paní Jarmile Hörlové za kulturní obohacení a nakonec za perfektní ozvučení Majklovi a Michalovi.

Nová zvonička

Lampionový průvod

Vážení a milí spoluobčané, bohužel už druhým rokem situace není nakloněna společenským událostem, ze kterých jsme se mohli všichni těšit, trochu se odreagovat a pobavit se s přáteli. I přesto se nám podařilo uskutečnit několik akcí tuzemských i zahraničních.

Je nám velmi líto, že jedinou akcí pro Vás, naše spoluobčany, byl lampionový průvod, který se musel obejít bez svatého Martina na bílém koni i bez tradičního ohňostroje. Vaše účast nás velice potěšila, protože počet účastníků předčil naše očekávání. Děti byly úžasné, sladké občerstvení i ovoce jim chut-

nalo, dospělí se zahřáli u svařáku. Velkou radost dětem udělala p. Eva Doležalová, která jim upekla perníčky.

V létě jsme se mohli setkat na vojenských akcích ve Znojmě, polském Klodsku a Legnici. Další akce byly bohužel zrušeny, včetně tradiční a největší celoevropské vojenské akce bitvy tří císařů ve Slavkově u Brna.

Přejeme Vám všem krásné a klidné Vánoce a do roku 2022 hlavně hodně zdraví a spokojenosti.

Za všechny členy Společnosti Napoleona Bonaparte Brno M. Šmahelová

Pozdrav z fary

Děkuji za pozvání příspěvek do obecního zpravodaje.

Jsmo rádi, že byla v tomto roce dokončena obnova fasády kostela sv. Václava. Pokračovalo se po dvou předchozích etapách z let 2019 a 2020. Náklady v této třetí etapě jsou 275 765, Kč. Příspěvek poskytnutý k obnově kulturní památky z programu Podpora obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností od Ministerstva kultury je 129 000 Kč. Vážíme si této pomoci, stejně jako pomoci Obecního úřadu v Lovčičkách v uplynulých letech. Děkuji za podporu i od farníků, ať je jakákoliv.

Chci se též podělit o posilu z malé knížky Útěcha pro duši. Určitě nejsem sám, komu příběhy, které dodají naději a sílu, zahřejí srdce nebo poradí, tak se s nimi rádi setká-

váme. Jak jednou někdo také napsal: dobré zprávy, sem s nimi.

Bud' jak bud'

Bylo páteční ráno a jeden mladý muž zaměstnaný ve velké firmě se konečně rozhodl požádat svého vedoucího o zvýšení platu. Než odešel do práce, svěřil se se svým plánem manželce.

Celý den byl nervózní a podrážděný. Nakonec pozdě odpoledne sebral poslední zbytky odvahy a zašel za svým chleboďárcem, který mu k jeho radosti vyhověl. Když mladý muž nadšeně dorazil domů, našel slavnostně prostřený stůl, parádní nádobí a zapálené svíčky.

Ucítil vůni svátečního jídla a pomyslel si, že už k nim domů asi někdo z kanceláře za-

volal a prozradil ženě tu dobrou zprávu. Našel svoji ženu v kuchyni a radostně jí výsledek svého požadavku oznámil. Objímali se a tančili a pak si sedli k úžasné večeři, kterou žena připravila.

Muž našel vedle svého talíře elegantní lístek s krásně orámovanými slovy: „Gratuluji, poklade! Věděla jsem, že ti to zvýšení schválí! Tahle večeře ti má ukázat, jak moc tě miluji.“ Později večer pomáhal muž ženě v kuchyni umývat nádobí a všiml si, že je v koši zmačkaný ještě jeden elegantní lístek. Rozbalil ho a přečetl. Stálo tam: „Nedělej si starosti s tím, že ti neschválili vyšší plat! I když by sis ho zasloužil! Tahle večeře ti má ukázat, jak moc tě miluji.“

Milujeme lidi, a ne věci.

P. Pavel Buchta

Průvod obcí

Stárci

Svatováclavské hody 2021

Po roční odmlce se v Lovčičkách konaly Svatováclavské hody, které netradičně pořádala a zaštitila Obec Lovčičky.

Celou akci jsme odstartovali v pátek v 17 h. tradičním stavěním máje, kterého se zúčastnili nejen stárci, ale i lovčičští občané. Pod vedením zkušených matadorů, se podařilo vztyčit symbol hodů bez větších problémů.

Poučení z historie, kdy naši stárci neuhlídali symbol hodů a májka byla pokácena chaosu ze sousední vesnice, si vzali důležitost

úkolu k srdci a obklopeni kolem máje hlídali až do rána.

Sobota se nesla v duchu zvaní na Svatováclavské hody do místní sokolovny. Na večerní zábavu, kde hrála skupina IMPULS a já měl tu čest předat stárkům *hodové právo*, přišlo cca 220 platících návštěvníků. O občerstvení se postarala Tělocvičná jednota Sokol Lovčičky. Po vydařeném večeru se poslední hosté rozcházeli kolem půl páté ráno.

Sváteční nedělní den začal mší svatou za

účasti krojovaných stárků a po požehnání se vydal tradiční průvod, za doprovodu skupiny Galánka, po naší obci. Tradičně se zastavovalo u domů stárků, kde se hodovalo, zpívalo a tancovalo.

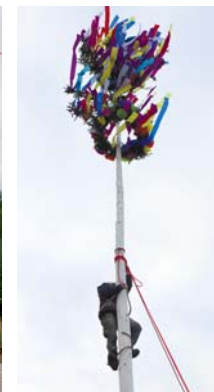
Večer se uskutečnila krojovaná zábava. Po předání *hodového práva* zpět do mých rukou se uskutečnilo tradiční vynášení stárků.

Kolem půlnoci byly Svatováclavské hody v Lovčičkách ukončeny.

Mgr. Martin Bartoš, starosta

Stavění máje

Stárci

Sázení břízek v prostorách bývalé skládky

Sázení břízek

Oficiální činnost stárků končí vrácením hodového práva a vynášením na nedělní zábavě. Pro nás však tímto hody nekončí. Čekají nás vždy ještě povinnosti spojené s úklidem, vrácením krojů a dalších půjčených věcí..., a také jedna příjemná v podobě dopíjení zbylého vína. Letos jsme si navíc do programu jako další společnou aktivitu přidali sázení břízek.

Myšlenka výsadby stromků nás napadla už v minulých letech. Líbí se nám představa, že stárci budou mít vlastní „záhonek“, ze kterého si budou kluci vybírat májky pro své stárky. A následně po hodech zasadí nové, a budou se tak do přírody vracet stromy, které se kvůli hodomu pokácely.

Po dohodě s obecním úřadem a výběru vhodného místa jsme nakoupili 15 zhruba metrových sazenic břízek. Ve středu 17. listopadu jsme se sešli a stromky zasázeli v prostorách bývalé skládky. Zde bude březový hájek prvních pár let působit pouze okrasně

a na májky ho pak využijí další generace stárků. Tak doufáme, že se stromky dobře uchytí a stejně tak i tradice jejich sázení.

Za lovčičské stárky Tereza Doležalová

Halloween ve školní družině

Prvníáci poprvé ve škole

O Základní škole Otnice

Vážení čtenáři. Každý rok přispívám v této předvánoční době článkem, který mapuje život v Základní škole Otnice. I tentokrát jsem dostal možnost se s Vámi podělit o události, které přinesl kalendářní rok 2021.

Jsmě rádi, že rodiče dětí z Lovčiček mají důvěru v naši školu a počet dětí, které navštěvují Základní školu Otnice, roste. V roce 2019 nastoupilo do Základní školy Otnice 61 žáků z Lovčiček, v roce 2021 již 64 žáků a v roce 2022 celkem 65 žáků z Lovčiček. Nejvíce je zastoupena dětmi z Lovčiček druhá a pátá třída, kterou navštěvuje shodně 11 žáků z Lovčiček. Pokud je to možné, snažíme se vždy o to, aby žáci z jedné obce byli ve stejné třídě a mohli si tak pomoci, pokud někdo z nich onemocní a potřebuje se od kamaráda půjčit sešity a učivo dopsat. Děti také udržují přátelské vazby vypěstované z doby návštěvy mateřské školy.

Na začátku září jsme přivítali své nové prvňáčky na sále školy. Jsme rádi, že v září ještě byla situace příznivá a rodiče dětí mohli být přítomni slavnostnímu zahájení nového školního roku. V první třídě máme tentokrát celkem patnáct žáků, přičemž z Lovčiček jsou čtyři. Děti přišel podpořit na slavnostní zahájení tradičně pan starosta Bartoš, kterému za podporu moc děkují a popřál dětem úspěšný vstup do nového školního roku. Při slavnostním zahájení prvňáčky obdrželi pamětní list, který jim bude tuto slavnostní událost připomínat, řadu pomůcek, včetně klíčenky s přívěškem a logem naší školy na upomínku tohoto dne. Naši prvňáčky Hynek,

Anna, Stela a Josef jsou již velmi šikovní, byl jsem se za nimi již ve třídě na výuku podívat a vše zvládají výborně. V první třídě učí od září nová a zároveň zkušená paní učitelka Mgr. Jitka Kroutilová, která učila prvňáčky již několikrát a je vidět, že jí práce s dětmi velmi baví a sama děti několikrát již velmi pochválila. To je jistě i zásluha mateřské školy Lovčičky, která děti dobře připravila a Vás, rodičů, kteří dětem pomáháte.

Na konci měsíce září se naši žáci účastní tradiční „Zátokovy štafety“, kterou pořádáme každoročně na počest našeho několikaletého olympijského vítěze Emila Zátoka. Tentokrát se naši prvňáčky skutečně ukázali ve velmi dobrém světle, a přesto, že jich není velký počet, zvládli uběhnout daný čas zcela bez problémů a ukázali, jak jsou sportovně šikovní. V případě zájmu, mohou děti pokračovat v zájmovém útvaru „Atletika“, který nabízí naše škola již několikátý rok, kde se mohou děti sportovně dále rozvíjet. Těmto dětem se věnují profesionální trenéři atletiky, kteří k nám z Brna dojíždějí pravidelně každý týden.

Naši žáci druhé a třetí třídy se účastní plaveckého výcviku již od začátku září a dvacet lekcí, kterých se účastní, jistě přispějí k jejich sportovnímu rozvoji. Domnívám se, že děti po loňském roce, kdy byla řada aktivit utlumena, sportovní rozvoj potřebují. Proti loňskému roku se povedlo plaveckou výuku tentokrát zdárně dokončit a jsme za to moc rádi. Vyškovský „Aquapark“ je velmi pěkný a tamní plavecká škola dělá svou práci velmi

dobře. Na závěr zpravidla děti obdrží „mokrá vysvědčení“, která jim budou tuto aktivitu připomínat. V neposlední řadě je důležité, že jak dopravu, tak i plavecký výcvik hradí stát či škola ze svých prostředků, což ve vzdálenější minulosti také nebývalo běžné.

Žáci čtvrté třídy čeká v průběhu roku dopravní výchova na dopravním hřišti ve Vyškově, kterou absolvují opakovaně, a nově opravené hřiště s novými koly dětem pomůže pochopit dopravní problematiku. Od svých kolegů vím, že řazení do určitých dopravních pruhů, které děti příliš neznají, jim dělá občas určité problémy a je třeba si to vyzkoušet v praxi. Určitě jim paní třídní učitelka Mgr. Hana Veselá pomůže a na dopravním hřišti si vše budou moci vyzkoušet, než se stanou účastníky silničního provozu.

Naši „pátáci“ z Lovčiček, kteří patří do 5. A třídy, mají paní třídní učitelku Mgr. Martinu Justovou, byli na začátku školního roku na adaptační procházce po okolí Lovčiček, aby paní učitelka, která je ze Slavkova u Brna, poznala nejen místní prostředí, ale i své žáky.

Na konci měsíce září proběhl za účasti rodičů i učitelů společný „Evropský sportovní den“, který se skládal z mnoha různých sportovních aktivit pro děti, který navštívilo během jednoho pátečního odpoledne takřka 100 dětí. Jsme velmi rádi, že dokážeme s rodiči spolupracovat a že nám jde o společnou věc. Děti opět přivést ke sportu.

V neposlední řadě naše vybrané třídy navštívili naši místní knihovnu, kde se mohli naši žáci setkat například s paní spisovatelkou dětských knih a popovídat si o knihách, co je zajímavé.

Zátokova štafeta - 1. třída

Noví prvňáčky na sále

Evropský sportovní den

Děti ve školní družině v kostýmech indiánů

Pro žáky osmých tříd byla připravena třídními učiteli návštěva naučného brněnského centra „Vida“, která jim pomůže lépe pochopit učivo fyziky a dalších předmětů.

Pro naše devátáky nabízíme možnost se několikrát za pololetí zúčastnit sdílené výuky na ISS v Sokolnicích. Žáci několikrát v průběhu školního roku navštíví výuku na tamní škole a mohou si vyzkoušet v praxi, zda by je právě obor zaměřený na „elektro“, či energetickou problematiku, zajímal. Je pro žáky připravená speciální výuka za účasti tamních učitelů i žáků této střední školy, kteří jim ukáží, co tento obor obnáší. Sami se pak mohou rozhodnout, zda by je tento obor bavil či nikoli.

Řadu dalších aktivit, které měla naše škola připravena, byla však nucena se utlumit v souvislosti se zhoršující se covidovou situací. Nejvíce nás mrzí radikální omezení zájmových útvarů, kde by se neměli míchat žáci různých tříd, aby v případě covidové nákazy, nepadla do karantény velká skupina žáků či dokonce několik tříd. Přesto se snažíme alespoň několik zájmových aktivit, hlavně pro naše žáky I. stupně, uskutečnit. Sociální kontakt prostě děti I. stupně potřebují.

Další velkou komplikací pro nás bylo nařízení ministerstva školství, které bez předchozí konzultace nařídilo naší škole doučování žáků ohrožených školním neúspěchem z doby distanční výuky. Na první pohled se to jeví jako správná myšlenka. Problém je ten, že naše škola se již před hlavními prázdninami rozhodla, že pro tyto žáky

bude v naší škole 15 doučovacích skupin, aby dohnali zameškané učivo z loňského školního roku, které budou hrazeny z evropského dotačního titulu „Šablony III“. Měli jsme tedy připraveno již před hlavními prázdninami 15 doučovacích skupin (je celkem 15 tříd, tak pro každou třídu jednu) a na konci srpna se „probudilo“ i ministerstvo školství, které nám bez předchozí konzultace nařídilo dalších 15 doučovacích skupin, aniž by se ptalo, zda už je nemáme. Mezi učiteli jsem tak musel rozdělit celkem 30 doučovacích skupin, což je opravdu velké množství hodin. Nemusím vysvětlovat, že je to na úkor zájmového vzdělávání, které je tímto velmi zasaženo a omezeno. Na druhou stranu jsem rád, že mám kolem sebe kolegy, kteří situaci chápou a vyšli mi vstříc a přes mnoho složitých úkolů vše zvládají.

Snažíme se také dětem usnadnit situaci v souvislosti s výdejem obědů. Na začátku školního roku jsme se domluvili s učiteli, že zkusíme výdej obědů rozdělit tak, aby se žáci na obědě potkávali pokud možno co nejméně a abychom případně předešli šíření covidu, který začíná být hodně rozšířený. V neposlední řadě to pomáhá dětem v tom, že se v klidu naobědvají a velmi dobře stíhají návazné spoje do okolních obcí, a to nejen do Lovčiček.

Od září 2021 se v naší škole vyučuje celkem 316 žáků, 142 dětí je z Otnic, 70 dětí je z Bošovic, 28 z Milešovic, 65 z Lovčiček a 12 dětí z různých okolních dalších obcí. O děti se stará 24 učitelů, 6 asistentů pedagoga, 3 paní vychovatelky ve školní družině a 12

správních zaměstnanců (školník, uklízečky, kuchařky, účetní).

Všichni se snaží dělat svou práci co možná nejlépe a předávat žákům své znalosti a zkušenosti. V minulém školním roce získal jeden z žáků 3. místo v okresním kole olympiády mladý historik, jedna žákyně získala 1. místo v okresním kole olympiády v anglickém jazyce, další žákyně získala ocenění ve výtvarné soutěži „Tajemství zámku ve Slavkově“. Velká řada soutěží a olympiád, kterých se běžně naši žáci účastní, byla omezena nebo zcela zrušena. Řada organizátorů nedokázala připravit změnu formátu soutěže z prezenční na distanční v tak krátkém čase. Musíme však věřit, že v novém roce bude snad lépe.

Všichni učitelé, a to včetně řady nových a mladých, které jsme získali do našich řad, se budeme snažit o to, abychom dětem předali co možná nejvíce znalostí a zkušeností do života. Na závěr si dovoluji z různých akcí poslat několik fotografií, které, pokud bude ve Vašem zpravodaji místo, budou moci vyjít také. Jsou to fotografie převážně z akcí, o kterých jsem psal a jedna ze slavnostního rozloučení s našimi žáky devátých tříd na závěr loňského školního roku.

A jedno velké poděkování na závěr, které patří paní učitelce Mgr. Daně Matyášové. Za její dlouholetou práci pro naši školu a k jejímu nedávnému životnímu jubileu ji přejeme vše nejlepší. Nejen paní učitelce, ale všem lidem do nového roku přejeme také hodně zdraví a osobní spokojenosti.

**Mgr. Hynek Zavřel, ředitel
Základní a Mateřské školy Otnice**

Zátupková štafeta – 2. třída

Slavnostní rozloučení 9.B na OÚ

Děti z MŠ

Děti ve třídě

Lovčičky jsou naše víska, kdo tu

Když jsme si na začátku školního roku povídali s dětmi o tom, co by se chtěly ve školce dozvědět, naučit nebo vyzkoušet, mezi spoustou zajímavých nápadů zazněl také tip „poznávat Lovčičky a okolí“. Hned jsme se pustili do práce. Naším úkolem a posláním je představovat dětem svět jako dobré místo k životu. Bezpečný domov je úžasné a nikdy nekončící dílo rodičů, bezpečnou školku s láskou tvoříme my a bezpečnou obec zajišťují všichni její občané. Děti dokážou upřímně ocenit nápaditou výzdobu domů, krásně uklizenou náves, spoustu zvířátek na dohled i usměvavé pozdravy kolemjdoucích. Nelíbí se jim, když je někde nepořádek nebo zahlédnou něco zničeného. Předškoláci se shodli na tom, že jim v obci chybí koupaliště. Přesto Lovčičky považují za to nejkrásnější místo na světě. Mají tu domov, znají to tu, bydlí zde jejich přátelé, cítí se tady bezpečně. Složili jsme naši vlastní písničku na známou melodii „Prší, prší“. Rádi se s vámi o ni dělíme, aby vám bylo trochu veseleji, když si ji zanotujete.

Vrátím se na začátek roku 2021, kdy jsme navštívili kostel sv. Václava. Děti obdivovaly nádherný betlém a bavilo je dávat peníze do pokladničky. Paní Voráčková nás přišla seznámit s tvořením z kůže. Každý si vyrobil přívěšek na klíče. Začátkem února jsme zahájili pololetní projekt „Knihohrátky“, ve kterém jsme se věnovali různým literárním žánrům a objevovali jsme kouzla knižního světa. Dorazila k nám paní Voráčková s keramickou hlínou. Děti tvořily hrníčky a domečky. Karneval s pohádkovými postavami se nesl

v duchu smíchu, mlsání a zábavy. Předem jsme totiž s dětmi napekli samé zdravé dobroty, jak se na takovou hostinu sluší. Jarní prázdniny byly dlouhé, předlouhé – z nařízení vlády byla školka uzavřená. S dětmi jsme se spojili prostřednictvím internetu, donášky školkové pošty do schránky a také jsme jim připravily v lese Jarní stezku a později i Čarodějnickou stezku. Potěšila nás hojná účast místních i přespolních dětí s rodiči.

V květnu jsme si opět užívali samé akce – polytechnickou dílnu s výrobou kuřátek, čtenářskou lekci Papuchalk Petr, další polytechnickou dílnu „Šrouby a matice“, dvě lekce Malé technické univerzity, zážitkový stan „Výlet do vesmíru“ a přišel nás fotografovat pan Coufal. Na zahradě jsme oslavili pohádkový Den dětí. Program Zdravá pětka nás přijela seznámit se základy zdravého životního stylu. Pomyslnou třešničkou na dortu byl červený výlet do Hodonína na Pirátskou plavbu lodí. Všichni jsme byli převlečeni za piráty, dostali jsme bambitky a nalodili jsme se. Cíl – poklad! Jenže cestou nás potkala vodní policie, zvědavci na loďkách a dokonce mořská panna na souši. Hledání pokladu nám dalo pěkně zabrat, málem jsme se ztratili ve zmeti keřů a stromů, ale významněli jsme se! Poklad plný zlatých (čokoládových) peněz a kouzelných drahokamů byl náš!

5. června se na školní zahradě sešla prima parta tatínků. Jeden přinesl vrtačku, druhý hoblík, třetí prkna a tak bychom mohli pokračovat, až bylo dílo hotovo! Hrabíště, vyvý-

LOVČIČKY JSOU NAŠE VÍSKA

LOVČIČKY JSOU NAŠE VÍSKA,
KDO TU BYDLÍ, TEN SI PÍSKÁ.
MY JSME DĚTI Z LOVČIČEK,
MÁME BLÍZKO LESÍČEK.

UKLÍZET A TŘÍDIT ODPAD,
SÁZET STROMY - TO JE POKLAD.
USMÍVAT SE NA SEBE,
BYTI DOBRÍ SOUSEDÉ.

TO JE KOUZLO OBCE NAŠÍ,
ABY GENERACE DALŠÍ
SPOKOJENÉ MOHLY BYT
A V LOVČIČKÁCH ŠTASTNĚ ŽÍT.

šené záhony, smyslový chodník i kulatinová stezka mezi stromy. Ti ale uměli vzít za práci! Děti jejich námahu ocenily ohromným potleskem a vydatným prozkoumáním všech zahradních novinek.

Snad již tradiční Zahradní slavnost s pasováním předškoláků byla báječná. Ačkoli jsme obvykle v závěru školního roku unavené, pohled na rodiče, kteří nám po celou dobu projevovali vděk a podporu, a na děti, jejichž usměvavé tváře nám vždycky zvednou náladu, jsou hřejivým balzámem na učitelské, školnické i asistentké srdce. Pravda, vloudí se i slzička (a ne jedna!) při pasování předškoláků. Vypouštíme je z pomyslného hnízda a nejraději bychom ke každému připojily nádvakem balíček pohlázení, potěšení, milých slov a přátelských obejmutí. Zbývá věřit, že si k nám najdou cestu, protože my je vždycky rádi uvidíme.

V den, kdy píšu tyto řádky, byla naše mateřská škola uzavřena Krajskou hygienickou stanicí z důvodu protiepidemického opatření.

Vaříme!

Obrázky z rostlin

bydlí, ten si píská

Zjednodušeně – covid se nevyhnul ani nám. A přitom jsme všichni doufali, že už se loňský scénář nebude opakovat. Rozjeli jsme školní rok s pořádným elánem a kalendářem plným různých akcí.

V září jsme uspořádali besedu o ptácích v našem okolí, jejíž součástí bylo zabezpečení skel školky proti nárazům ptáků. Děti nadšeně plánovaly, kde se speciální kruhové nálepky umístí, abychom zachránili život co nejvíce letcům. Poslední zářijový den jsme strávili s našimi nejbližšími v rámci Dne otevřených dveří. Těší nás, že mají rodiče i prarodiče zájem se podívat, jak to u nás chodí. A děti zase plné hrdosti představují různé hračky, své knihy a společně se věnují hře a nabízeným činnostem.

První říjnový týden jsme pod záštitou společnosti Celé Česko čte dětem zorganizovali „Týden čtení dětem“. Protože se právě roztočil kolotoč s virózy, místo domluvených rodičů četly dětem zábavné knihy pracovnice školky, dvě odvážné maminky a na závěr i pan starosta. 6. října v podvečerních hodi-

nách jsme hostili lektorku Mgr. Miladu Smutnou, která rodičům našich předškoláků a přihlášeným pedagogům z okolních školek v průběhu workshopu přiblížila smysluplnou a zábavnou přípravu dětí do školy. O týden později k nám přijelo maňáskové divadlo s pohádkami Dlouhý, široký a bystrozraký, O koblížkovi a O třech prasátkách. 13. října odpoledne jsme se s rodiči a dětmi sešli ve školce, abychom tvořili draky z podzimních plodů a listů. Pod rukama vznikali draci usměvaví i fousatí, záložky, zápisky a obrazy. Nutno podotknout, že maminky přinesly na akci výborné dobroty a společně s uvařenou kávou či čajem jsme si báječně zamlsali. Na zítří přijela klinická logopedka vyšetřit řečové dovednosti dětí.

Ohromným zážitkem byla návštěva pana myslivce s liškou Coco. Po krátkém úvodu pan Radomil vypustil lišku z přepravky a ta si vybrala jako nejlepší místo okenní parapet. Nejspíš vyhlížela, kdy nám přivezou obědy. Byli jsme upozorněni na nutnost klidu a ticha, jinak bychom chlupatou návštěvnicku vylekali a nebyla by s ní žádná legrace. Děti vzaly pokyny na vědomí a byly jako myšky. Sledovat lišku s huňatým ocasem, jak se prohání po tělocvičce, skáče na dětské trampolíně a oči chává tetě ponožku, to se nepodaří každý den. Také povídání pana myslivce bylo hodně zajímavé. Věděli jste například, že je liška nesmírně nepořádné zvíře, po kterém musí uklízet pořádkumilovný jezevec, pokud se mu nastěhuje do nory? Že je bázlivá, jsme viděli. Ale že je pěkně neposlušná, to jsme vůbec netušili. Její chovatel ji zatím naučil povel „sedni“ a v dobrém rozpoložení ji také

nalákal na rameno, aby se prošel kolem dětí a ty ji pohladily po ocásku. Jako Budulínek. Ale liška Coco našťastí naše děti do lesa nezašla. Pokojně se uvelebila ve své přepravce, čímž nám dala jasně najevo, že je zábava u konce a je čas na pořádný odpočinek.

23. října se slavnostně uspořádala předškoláci sešli v Sokolovně, aby přivítali malé občanky Lovčiček. Pan starosta pronesl úvodní slovo, poté děti zazpívaly uvítací písničku, přednesly básničku a k závěru menší i větší miminka potěšily ukolébavkou. Na celé vystoupení se děti pečlivě připravovaly ve školce i doma (bacily nám nácvik zase trošku kazily).

A pak už máme jen přeškrtnané plány v kalendáři - muzikoterapie a návštěva Malé technické univerzity. My se nedáme! Akce přesouváme na pozdější termíny, kdy snad budou všechny viry za horami. V druhé polovině listopadu nás totiž čeká divadlo Kocourek Modroočko, zimní focení a vystoupení při slavnostním rozsvěcení obecního stromu.

Tolik k novému školnímu roku, v němž navštěvuje mateřskou školu 28 dětí - 16 dětí Pohádkovou třídu, 12 předškoláků Kouzelnou třídu. 1. září nově nastoupily 4 děti, v listopadu bylo přijato ještě 1 dítě. Při květnovém zápisu do MŠ jsme z kapacitních důvodů bohužel nevyhověli 14 žádostem o přijetí.

Milí občané a přátelé Lovčiček, z celého srdce Vám za tým mateřské školy přeji naplněný adventní čas, pevné zdraví a kousek dětské radosti v duši!

Silvie Makovská Menoušková,
ředitelka MŠ Lovčičky

Z obecní kroniky IV

„Vzhledem k náročnosti učiva a s výhledem na budoucí roky bylo usnesením Rady ONV po projednání Rady MNV, pléna a VO KSČ zrušeno vyučování na zdejší škole od 1. 9. 1977. Žáci byli začleněni do ZDŠ Otnice. Autobusové spojení se ZDŠ je velmi dobré. Po počátečních rozporech se strany rodičů a po vysvětlení celé situace bylo zrušení jednotřídní školy provedeno. Zatímtní ředitel školy odešel od 1. 2. 1977 učit na ZDŠ Otnice. S. Borovička Miroslav působil na zdejší škole od 1. 9. 1958 do 1. 9. 1960 jako učitel. Od 1. 9. 1960 do 1. 2. 1977 jako ředitel školy. V obci učil jako jeden z učitelů, který pochází z obce. Učil druhou generaci dětí. Za čas existence školy v Lovčičkách patřily děti z obce k nejlepším z celého obvodu. Pro informaci uvádím, že rokem 1968 nastal populační pokles. Větší nárůst dětí je v ročníku 72/73. Je tedy neúnosné, aby byla alespoň jedna třída v obci zachována. Pomůcky, učebnice a dokumentace byly předány ZDŠ Otnice. Zbývajících prostorů bylo využito pro mateřskou školu.“

Poté, co jsme v minulém díle výběru textů z kroniky zařadili úryvek z roku 1976 týkající se sjezdu rodáků, pokračujeme výše uvedeným zápisem z roku 1977. Kronikářem je i v tomto roce pan Borovička. Ten v souvislosti se zrušením školy dále uvádí, že se upustilo od původního plánu vystavět novou mateřskou školu a budova zrušené školy byla adaptována (výčet prací svědčí o generální opravě stavby, celkové náklady činily 950 000,- Kč). Opravy se podařilo provést ještě v roce 1977. Kronikář nezapomíná na oficiální akce typu výročí VŘSR (bolševické revoluce v Rusku) a činnost místních politic-

kých a „masových“ organizací, kterým se věnuje velmi obšírně, aniž by však stálo za to z těchto zápisů citovat (nepotřebujeme-li se dozvědět, že se v únoru konaly „agitační dny“ zajišťované agitačními dvojicemi – „směnami NF“). V roce 1977 se ještě konala výstavka „prací dovedných rukou našich občanů“. Opět je v kronice pamatováno na údaje o družstevním hospodaření, takže se například dozvídáme, že oproti původnímu plánu, který činil 4550 kg pšenice na hektar, bylo sklizeno 4560 kg.

Byly povoleny dvě investiční akce spočívající v dalším budování kanalizace a chodníků. Pozoruhodné jsou v tomto ohledu rozpočty uvedených staveb – plán předpokládal vybudovat úsek kanalizace, který měl mít „hodnotu díla 50 000,- Kč za finančních nákladů 32 000,- Kč“, a chodníky „v hodnotě díla 86 000,- Kč za finančních nákladů 50 000,- Kč“. Provedení investiční akce v určité hodnotě za náklady, které jsou nižší než tato hodnota, se může zdát ekonomicky nesmyslné, v socialismu to ale bylo možné díky provádění staveb veřejné infrastruktury v takzvané „akci Z“, kdy se využívalo neplacené pracovní činnosti obyvatel („Z“ znamenalo zvelebování).

Pro zajímavost uvádíme, že v prodejně potravin „Jednota“ se prodávalo i průmyslové zboží a dokonce nábytek (v roce 1977 se ho prodalo za 100 000,- Kč). Tržby prodejny masny činily 500 000,- Kč. Kronikář se zmiňuje o nakupovací panice, kterou způsobilo šíření zvěstí o hrozícím nedostatku některých potravin. Podařilo se ji údajně zažehnat „opatřením u pracovníků Jednoty, kteří vhodným způsobem zabezpečili, že nebylo nedostatků

v určitých sortimentech. Nakupní fámy opadly a byla potvrzena linie, že náš trh je dobře zabezpečen“.

V roce 1977 se také přikročilo ke generální opravě budovy pohostinství (zrušení sálu a jeho přeměna na sociální zařízení, sklad a klubovnu; fasádní práce včetně opravy okapů a žlabů; zavedení vodovodu do sociálního zařízení; zabudování nových vrat).

Rok byl podle zápisu kronikáře mimořádně příhodný pro zemědělství. První mrazy se objevily v období od 8. listopadu, první sníh 21. 12. Celkově byl rok studený, o čemž prý svědčil fakt, že „senová kampaň trvala tři týdny“. Ze zápisů pro rok 1977 se ještě dozvíme, že „stojí za zmínku i zvýšená trestnost dospělých občanů. V roce 1977 jsou dva občané ve výkonu trestu, tři občané čekají na výkon trestu“. V září toho roku bylo po několika hubených letech hodně hub.

V roce 1978 stojí za zmínku, že obci žije již jen 670 obyvatel, v posledních letech tedy došlo k poměrně výraznému poklesu. Zemřel kronikář Miroslav Borovička a jeho úlohu převzala paní Hana Krautová, rozená Marková. Narodila se 5. 5. 1950 v Lovčičkách, vystudovala pedagogickou fakultu, obor ruský jazyk a dějepis. Poté vyučovala na ZDŠ ve Slavkově u Brna. V roce 1973 se provdala a po narození dcer – dvojčat byla na vlastní žádost přeložena na ZDŠ do Otnic, kde působila až do důchodového věku. Patří jí uznání za velmi pečlivé vedení kroniky.

Zápisy se v zásadě drží schématu předchozích let. Dozvídáme se, že byla provedena generální oprava rozhlasu a vybudována rozhlasová ústředna, opraveno veřejné osvět-

Zima v roce 1977

lení, provedena údržba koupaliště a dokončena oprava budovy (mateřské) školy. V podstatě beze změn zůstává skladba služeb v obci: samoobsluha, masna, pohostinství, zahradnictví, švadlena. Kronikářka poznamenává, že je nutné zvýšit dodávky zboží do prodejny potravin v letních měsících, kdy v obci tráví dovolenou lidé přijíždějící na chalupy a chaty. Byly zkolaudovány rodinné domky stavebníků Josefa Nádeníčka, Jiřího Sekničky a Miroslava Životského. Stavbu rodinných domů zahájili Jaroslav Fiala a Jan Skulínek. Dozvídáme se dokonce, že „opravné a fasádní práce provedlo 12 občanů“.

Rok byl chladný a sychravý, napadlo málo sněhu. Poslední sníh napadl ještě v dubnu, udržel se ale jen jeden den. Jaro bylo chladné. Červen byl teplý, červenec velmi studený, každý den přišlo. Letní vedra se dostavila v srpnu a pokračovala i v září. První mrazíky a sníh přišly v druhé polovině listopadu. Kvůli chladnějšímu roku byla malá úroda ovoce.

V roce 1979 nechybí v úvodu přehled mezinárodních událostí, ze kterého se mimo jiné dozvídáme, že íránský šáh Muhammad Rezá Šáh Páhavi opustil vlast (my dodáváme, že po různých peripetiích zakotvil v Egyptě, kde žil do své smrti v roce 1980). V dalekých Lovčičkách zatím klesl počet obyvatel na 650, narodilo se 6 dětí – 4 chlapci a 2 děvčátka. Sedm občanů zemřelo, několik rodin se odstěhovalo. Uvolněné domy kupují lidé z měst jako rekreační chalupy. Místní národní výbor bere situaci na vědomí a vykupuje zemědělskou půdu, aby na ní umožnil výstavbu řadových domů.

Kronikářka uvádí zajímavost spojenou s bouráním budovy staré prodejny, při němž byl nalezen dokument živnostenského spolku „Blahobyť“ z 1. 8. 1927. Lze se v něm dočíst, že spolek měl 160 členů a nedisponoval vlastní budovou, usnesl se proto postavit novou, patrně právě tu, pod kterou byla listina nalezena.

Začaly práce na budování víceúčelové budovy Místního národního výboru. V místě bývalé kovárny začali stavět manželé Lácikovi. Sedm občanů provedlo venkovní úpravy svých domů. Urodilo se hodně jablek a švestek. V červenci byla na celostátní úrovni přijata „nová cenová opatření... kte-

Budování víceúčelové budovy Místního národního výboru

rými se náš stát snažil vyřešit celkově nepříznivou palivoenergetickou situaci“. Vzrostly tak ceny veškerých paliv a pohonných hmot (a s nimi také dětských oděvů).

V roce 1980 proběhlo sčítání lidu, domů a bytů, které prováděli proškolení pracovníci. Obec měla 614 obyvatel, z toho 321 žen. Ekonomicky činných bylo 274 osob, z toho 120 žen. Za prací dojíždělo do jiných míst v okrese nebo mimo okres 227 obyvatel. Narodilo se 7 dětí, 11 občanů zemřelo. Pokud jde o věkovou skladbu, ve věku 0–14 let bylo 108 obyvatel, do věkové skupiny 15–59 let patřilo 335 obyvatel, 60 a více let mělo 171 obyvatel. V obci bylo 196 trvale obydlených domů a 202 trvale obydlených bytů (29 jednopokojových, 57 dvoupokojových, 68 třípokojových, 37 čtyř- nebo vícepokojových). Předpokládáme, že počet bytů vychází z metodiky sčítání, kdy je za byt považována část rodinného domu využívaná samostatnou domácností. Barevnou televizi mělo podle uvedených údajů 8 domácností a osobním automobilem disponovalo 57 domácností. Rok byl chladný a deštivý, v srpnu způsobily dešť a vítr velké škody na zemědělské úrodě i domech občanů. Z 29. na 30. 11. byla sněhová vánice, která porušila elektrické vedení a způsobila polomy v lese.

Pracovníci Místního národního výboru se pokusili najít první zmínky o obci, což nebyl jednoduchý úkol, „protože stará kronika se ztratila a jiný dostupný materiál obec nemá. Bylo použito mnoho knih, z nichž zmínky o naší obci uvádí kniha Dějiny města Brna, díl 1. na str. 32 – „V listině olomouckého biskupa Jindřicha Zdíka vydané 30. 6. roku 1131 stojí napsáno, že 2 lány v Lovčičkách patří brněnskému kostelu sv. Michala...“

V roce 1981 (Mezinárodní rok invalidů, jak připomíná kronika) se do obce přistěhoval rodák Petr Filla s manželkou a byly uzavřeny sňatky Zlatky Pouchlé, Evy Šlorové a Aleny Šimčíkové. Při provádění zpevňovacího povrchu okresní silnice byly zpevněny místní komunikace a točna pro autobusy ČSAD. Pokračovaly práce na stavbách rodinných domů manželů Hudcových, Králových a Chládkových. Byla zahájena výstavba řadových rodinných domů za koupalištěm, během roku byly postaveny hrubé stavby sedmi domů. Bylo zahájeno omlazování lesa. V prostoru „Nových“ prováděli pracovníci Naftových dolů Hodonín pokusné vrty. V letních měsících bylo v provozu koupaliště, správcem byl student SZTŠ Dušan Doležal.

Ve dnech 5. a 6. června proběhly volby do zastupitelských sborů. Voličům při výběru z kandidátů národní fronty hrála reprodukováná hudba. V Lovčičkách bylo zvoleno 23 poslanců. Cvičilo se v místní sokolovně. Kronikářka se zmiňuje i o konání velikonoční zábavy a letní noci, hodů, lampionového průvodu a ostatků. O počasí uvádí, že zatímco v březnu bylo až 20 °C, v dubnu přišly opět mrazíky, které poškodily rozkvetlé ovocné stromy a vinnou révu, takže se později toho roku neurodilo téměř žádné ovoce. O velkých červencových deštích roku 1981 jsme psali v loňském výběru z kroniky. První sníh roku 1981 napadl v Lovčičkách 8. listopadu.

Jan Adámek

Lovčičky v 70. letech 20. století

Kroužek keramiky

S kroužkem keramiky v Lovčičkách jsem měla v plánu začít už loni na podzim, stihla jsem ale jen úvodní hodinu a kvůli vládním omezením kroužek zase rychle skončil. Stejně tak jako všechny společenské aktivity. Navázat se mně podařilo až letos v říjnu a od první hodiny mám všechny židličky obsazené. Děti chodí pravidelně v hojném počtu, a to ve dvou skupinách. Od 15. hodiny chodí předškolní děti a o hodinu později děti ze školy. Vyhrazený čas nám ale nikdy nestačí, častokrát zhasínáme až po 18té hodině. K dispozici máme místnost v horním patře obecního úřadu, kde

Tvoříme z hlíny

dříve měli zázemí hasiči. Po jejich přestěhování do nové hasičky můžeme využít celý prostor. Na práci s hlínou je třeba hodně místa, aby výrobky měly kde schnout. Proto je pro kroužek toto místo ideální. A tak vznikla z hasičské klubovny keramická dílnička.

A jak to v kroužku vypadá? Každou hodinu si pro děti připravím téma a probereme možnost zpracování. Představu o výrobku mám jasnou, ale většinou to dopadne úplně jinak, což je vlastně dobře. Každé dítě je totiž originál a do výrobku vtiskne svou jedinečnost. Dětem tedy nechávám převážně volnou ruku. Mohou si z hlíny vyzkoušet cokoli, je jen

Naše výtvořky

potřeba dodržet konstrukční zásady, ty si děti ale osvojili hned. V hodině hlínu válíme, tlačíme, mačkáme, krájíme, zdobíme... a hlavně si děti vyzkouší jaký je to pocit, když jim pod rukama vzniká hrníček, miska, svícen apod. Můžou si vyrobit něco pro sebe nebo dárek pro své blízké. Hliněné výrobky necháme týden vysušit a pak dostanou barevný kabátek. Následně můžou do pece. Výpal máme domluvený v Domově pro seniory v Sokolnicích, kde nám s ním ochotně pomáhají.

Kroužek navštěvují děti malé i velké, šikovné i méně zručné, děti s vlastními nápady a bujnou fantazií i děti co potřebují trochu pomoci. Pro mě je ale nejdůležitější, že je práce s hlínou baví, že jsou v kolektivu a že alespoň v pátek odpoledne jejich prstíky nejezdí po displeji telefonu, ale boří se do hlíny.

Do budoucna bych ráda uspořádala i příležitostné hlinování pro dospělé či seniory. Na páteční odpoledne s hlínou může zavítat každý, stačí se domluvit.

Závěrem děkuji panu starostovi za poskytnutí prostoru pro kroužek a rodičům, že děti posílají.

Blanka Voráčková

Společná fotografie u zbrojnice

Otevření hasičské zbrojnice v Lovčičkách

V sobotu 4. září 2021 proběhlo již několikrát odkládané slavnostní otevření nové hasičské zbrojnice. Slavnostní akt začal příjezdem zásahového vozidla JSDHO Lovčičky a jeho zaparkováním do nové garáže.

Otec Pavel Buchta z otnické farnosti nové budově požehnal a popřál všem, aby právě zaparkovaný automobil vyjžděl co možná nejméně.

Po společné fotografii byla pro zájemce připravena prohlídka stavby. V přízemí se nachází mimo garáže i šatna a sprcha. V patře potom kuchyňský kout a školicí místnost, kde byla pro návštěvníky připravena výstava historických fotografií ze života hasičů v Lovčičkách.

Po prohlídce se uskutečnila slavnostní schůze Sboru dobrovolných hasičů Lovčičky v místní sokolovně.

Lovčíčata – turistický oddíl BRĎO

Když jsme v září roku 2020 načínali třetí rok fungování našeho turistického oddílu věřili jsme, že bude lepší než ten minulý, tedy ničím nepřerušovaný a že si společně užijeme podzim i jaro a postupně začneme připravovat další letní přívěsnický tábor. Jenže co čert nechtěl, okolnosti nám nepřály tak, jak bychom si představovali a museli jsme po dohodě s mateřskou organizací Brontosaurus naši činnost po několika prvních schůzkách opět pozastavit. Stalo se tak na začátku října a tak po nás zbylo v lese jen pár domečků a moc jsme toho nestihli.

Přešla zima, nastalo jaro a my jsme doufali, že se situace zlepší natolik, abychom se zase mohli začít setkávat. Nakonec došlo k rozvolnění až těsně před prázdninami a proto jsme se rozhodli pokračovat až v září.

Nový školní rok je tady a my opět začínáme

V srpnu jsme před začátkem školy svolali válečnou poradu a řekli si, že i když je situace opět nejistá, budeme doufat. Proto jsme v druhé polovině září opět udělali zvadlo a pustili se do toho.

Věkový limit zůstal stejný, náplň také a elán nám nechybí. Pokud to bude jen trochu možné a nebudeme omezeni vládními opatřeními, budeme pokračovat. S přicházejícími podzimními plískanicemi a kratšími dny pomalu měníme i náš program. Přece jen se naše děti potřebují v těchto chladných

dnech více rozehrát pobíháním, než sezením v kroužku.

Co už umíme a co dál do budoucna?

V minulých letech jsme při větší účasti dětí dělili oddíl na dvě skupiny, tedy na předškoláčky a školáčky. Vždy jsme nejprve společně zahráli několik her a potom jsme měli připravený pro každou skupinu samostatný program. Mladší děti potřebují více běhání, hravosti, zatímco starší více zajímavější hry s trochou přemýšlení a vzdělávání. Naše zaměření je dané mottem organizace „Brontosaurus to nepřežil, protože přerostl své možnosti“. Chceme, aby se děti nejen zabavily, ale aby také získávaly vztah přírodě a učily se pracovat v týmu a ne jen za sebe. V tomto duchu bychom rádi pokračovali i dál.

Kromě pravidelného setkávání bychom rádi navázali na minulý přívěsnický tábor, který se konal v létě roku 2020. Další přívěsnický, tedy ten, který plánujeme na léto roku 2022 chceme opět udělat tak, abychom si protáhli nohy a poznali lépe okolí Lovčíček. V rámci minulého jsme ušli během pěti dní pěkných 30 kilometrů, což se ukázalo jako přiměřené i pro čtyřleté děti a dobře zvládnutelné. Naším cílem tedy v příštím roce rozhodně nebude trhat rekordy, ale zprjemnit si prázdniny hrami, pohybem a pobytem na čerstvém vzduchu. Nápadů co a jak podniknout máme i letos dostatek, tak se nechte překvapit.

Závěrem

Začátek dalšího roku již máme za sebou, ale přesto se k nám mohou přidat jak vaše děti, tak i vy, třeba jako vedoucí. Pokud se budete chtít připojit, nebo se na cokoli zeptat, neváhejte se ozvat na náš klubový mail: brdlo-lovckicky@brontosaurus.cz.

Za všechny děti, vedoucí i rodiče děkují všem za přízeň i podporu a těšíme se na další setkávání.

Přemek a Vašek

**Turistický klub
BRĎO Lovčíčky**

Každou středu od
29. Září 17:30 – 19:00

Sólo

SVAČINA

DOBŘÉ BOTY

A MŮŽEME JÍT...

Přihlašte svoje děti ve věku 4-10 let do našeho oddílu (plánujeme starší a mladší oddíl). Pro děti bude připraven zábavný (a občas i poučný) venkovní program formou her v přírodě.

BAV SE S PŘÁTELI UČ SE ZAJÍMKEM POMÁHEJ Cena 250,- Kč/skolní rok

WWW.BRONTOSAURUS.CZ

hnutibrontosaurus Těší se na Vás vedoucí: Vašek, Alex, Přemek a další...

Cvičíme každé pondělí

Od začátku září se schází skupina žen každé pondělí v 18 hodin v sokolovně, aby si zacvičily a udělaly především něco navíc pro sebe. Jedná se o posilování problémových partií těla za doprovodu hudby. Cvičíme jen s vlastní vahou těla, výjimkou jsou takzvané bonusové hodiny, kdy zařazujeme cvičební pomůcky. Cvičení je náročné, není to odpočinková hodinka, ale vyplavené endorfiny všem dodají skvělý pocit zadostiučinění. Věkové struktura cvičenek je pestrá, což svědčí o tom, že kdo má chuť, cvičí v každém věku. Na Facebooku je skupina Cvičení s Veru, která má přes 70 členů. Některé ženy chodí cvičit pravidelně a ještě nevynechaly žádnou hodinu, jiné jsou tichými pozorovatelkami, které třeba ještě sbírají odvahu přijít mezi nás. Kdyby se chtěl někdo přidat, rádi Vás mezi sebe uvítáme. Na všechny se moc těším a doufám, že je cvičení bude i nadále tak bavit.

Veronika Procházková

Kynologický klub Lovčičky

Další rok se chýlí ke konci a nastal čas se ohlédnout, co nám v této nelehké době přinesl, ať už dobrého či ne. V letošním roce jsme uspořádali dvoje zkoušky (na jaře i na

podzim) podle Národního i Mezinárodního zkušebního řádu. Zúčastnilo se mnoho psů z různých kynologických klubů Jihomoravského kraje. Naše členka Tereza P. složila zkoušku ZVV2 a IGP3 se svým policejním čtyřnohým parťákem. Pan Žajdík se svými čtrnáctiměsíčními juniory Orro a Orry Ir-Sed složil zkoušku ZZO A ZM. Další naše juniorka Orssi Ir-Sed složila ZVV1. Na výstavě v Herolticích všichni junioři obdrželi známku velmi dobrou a jeden Logann Ir-Sed dokonce velmi dobrou ve třídě pracovní.

Děkujeme tímto všem za jejich skvělou práci a reprezentaci KK Lovčičky a přejeme zdraví nejen jim a jejich rodinám, ale i jejich čtyřnohým parťákům. V roce 2022 jen to nejlepší!

**Za výbor Irena Schettlová
a Jaroslav Havel**

ZM ZÁKLADNÍ MINIMUM
ZVV ZKOUŠKA VŠESTRANNÉHO VÝCVIKU
IGP ZKOUŠKA PODLE MEZINÁRODNÍHO ZKUŠEBNÍHO ŘÁDU
ZZO ZKOUŠKA ZÁKLADNÍ OVLADELNOSTI

Lidové zvyky a tradice Vánoc v našem regionu

Byly to ustálené zvyklosti, přenášené z generace na generaci, taková místní kultura, vytvářená lidem konkrétní oblasti. Době vánoční předchází advent, období čtyř neděl do Vánoc. Doba vánoční začíná Štědrým dnem 24. prosince a končí 6. ledna svátkem Tří králů. Na Vánoce se lidé vždy těšili, nejvíce děti, a byly slaveny dle možnosti rodiny. Patří k nim velké množství lidových zvyků, zvláště na Štědrý den. Od rána se držel půst, jídlo bylo, až vyšla první hvězdička. V domech zářily ozdobené stromčky, někde betlémy. Večer chodili po vesnici pastýři – skupinky zpěváků a mladých s trubači, zpívali koledy, dříve chodil i pastýř s ovečkami. Lidé vycházeli ven ze stavení a koledníky podarovali. Ke zvykům patřilo: třepání plotem (Třepu, třepu bez, ozvi se mi pes, kde můj

milý jest), házení polínkem za hlavu (Na co se já vdám – na chalupu, na čtvrť, na půllán), házení papučem zády ke dveřím (Špice ke dveřím znamenalo, že se děvče vdá, pata ke dveřím, že zůstane příští rok ještě doma).

Tradice zdobených vánočních stromků se k nám dostala v době 19. století z Německa. Bývaly zavěšovány pod stropem směrem dolů. A betlémy – jesličky se v lidovém prostředí rozšířily po reformách císaře Josefa II., který betlémy zakázal v kostelích, a tím vznikla v našich zemích slavná betlémařská tradice, zvláště mezi lidem na venkově. Štědrý večer byl zakončen půlnoční mší, téměř pravidelně s chrámovým sborem. Na první svátek vánoční 25. prosince se nesmělo nic dělat. To byl opravdu veliký svátek, den Narození Páně. Na sv. Štěpána 26. prosince už bylo

jinak. Koledovala mládež, i dospělí chodili na návštěvy. Byl to družný, veselý den, konaly se taneční zábavy. Kde bylo hospodářství, šli ten den čeledíni (pacholci) na týden ze služby u sedláka domů, dostali odměnu za práci a buď se vrátili na Nový rok zpět nebo si našli nové místo. (Odtud – Na Štěpána není pána.) Děvečky (služky) šly na dovolenou domů na Nový rok a zpět na Tři krále. Doba vánoční končí na sv. Tří králů 6. ledna. Opět bývalo velké koledování – po domech chodila mládež, zpívali, recitovali a dostávali odměnu, většinou potraviny. Koledníci chodili dům od domu a měli tradiční oděv Tří králů. Na dveře nápis K+M+B nepsali, ale lidé sami napsali svčenou křídou z kostela. S koledníky někdy chodila svatá Dorota.

Libuše Filípková

Panenky – krása, radost, potěšení

O využití volného času se už napsalo mnoho, každý jej tráví po svém. Já jsem si již od malička přála velkou panenku v kyjovském kroji a toto přání jsem si splnila až před několika roky, kdy jsem nastoupila do důchodu a měla více volna. Pořídila jsem si panenku, dala se do šití, vyšívání, aplikování, háčkování a podobných ručních prací a panenka v našem – kyjovském kroji byla na světě, ale potřebovala k sobě ještě stárka

a přibyl i šohaj. A tak vznikla záliba, ve které se nedá přestat, postupně jsem vyráběla a stále vyrábím další panenky. Nejsou to repliky skutečných krojů, i když mnohé mají v sobě hodně z tradice, ostatní jsou výsledkem představivosti. Všechny mi však přináší radost a ať se vracím odkudkoli, vím že mě přivítají svými milými obličejíčky a potěší na srdci i na duši.

Jarmila Bočková

Panenky

Pole dance reprezentace na Mistrovství ČR

Pole dance se věnuji už pátým rokem. Před tím, než jsem s tímto sportem začala, jsem ale netušila, že nějaký takový sport vůbec existuje. K pole dance mě v lednu 2017 přivedla má teta, která se mu již věnovala pár let. Už od malička jsem si přála se věnovat individuálnímu sportu.

Ve třinácti letech mi rodiče dovolili cestovat do Brna a tak jsem tomu musela dát šanci. Po první lekci, která mě moc bavila jsem hned věděla, že se pole dance chci věnovat na plno a že ho budu dělat do té doby, dokud mi to zdraví dovolí.

Pole dance neboli tanec na tyči je moderní tanečně-sportovní disciplína. Spojuje dohromady prvky tance s prvky gymnastiky a akrobacie na vertikální tyči i mimo ni. Pole dance zejména na soutěžní úrovni kladie na sportovce vysoké nároky zejména co se týče fyzické síly, flexibility, tanečního projevu a také přesnosti provedení jednotlivých prvků i floorworku (taneční sekvence mimo tyč). Podobnost s pole dance můžeme spatřovat v indickém Mallakhamba, který využívá vytrvalosti a síly na dřevěné tyči, která má však širší průměr než standardní pole dance tyč. Postupně se tak stal pole dance přes vystupování v cirkusech a tanečnice v baru sportovní disciplínou. Pole dance je krásný

sport, díky kterému máte ohebné a zpěvné tělo. Na druhou stranu je to dost bolestivý sport. Držíte holou kůži na tyči, takže si domů z tréninku odnášíte spáleniny, puchýře a modřiny. Dost to bolí. Zároveň děláte prvky ve 3 metrech nad zemí, takže musíte překonat svůj strach. Jsou prvky, které ovládám již při prvním pokusu a prvky, které trénuji minimálně půl roku. Pole dance mě tak naučil trpělivosti a vytrvalosti.

Soutěžit jsem začala v létě roku 2019 a mezi mé první úspěchy patří:

MČR v Pole Sport 2020

kategorie Junior B amatér - 1. místo, nejlepší umělecký dojem, nejlepší provedení, nejlepší technická náročnost

Garage Battle 2020

kategorie Amatér - 3. místo

MČR v pole sport 2021

kategorie ženy profesionálové - 4. místo

Ovšem za svůj největší úspěch považuji Mistrovství ČR v Pole Art 2021, kdy jsem se dostala do finále mezi 10 nejlepších juniorek (14-17 let) v rámci celé České republiky a umístila jsem se na 7. místě.

Mým velkým snem je se dostat na Mistrovství světa a reprezentovat naši zemi. Do budoucna určitě plánuji projít akreditovaným školicím programem instruktora pole dance a učit.

V pole dance nehraje roli věk, fyzická postava nebo pohlaví. Pole dance se věnují jak šestileté děti, tak i padesátileté ženy a muži. Fyzickou, sílu a flexibilitu si totiž člověk osvojí v průběhu lekcí, na kterých můžete poznat i nové lidi. Já jsem si díky pole dance našla spoustu přátel, s kterými se podporujeme navzájem na soutěžích. Můj táta je mým skvělým fanouškem, ale i má máma a sestra a všichni se mnou jezdí na soutěže. Mou největší podporou je ale má trenérka Aneta Čadová, která mi pomáhá s vymýšlením sestav na soutěže a jak u příprav, tak i při samotném dnu soutěže mi je obrovskou podporou a za to jí jsem opravdu vděčná.

Tereza Putišová

Kroužek florbalu

V lovčické sokolovně jsme 18. října zahájili florbalový sportovní kroužek pro chlapce a děvčata od šesti do dvanácti let. Na první schůzku dorazilo 17 dětí a zájem o tuto aktivitu neopadl ani v dalších týdnech. Po úvodním seznámení s florbalovými holemi a prací s míčkem se děti nevidaně rychle dokázaly hru naučit. Při hře tak vznikají krásné kombinace, nikdo nezůstává stranou a jen výjimečně někdo poruší pravidla tohoto sportu.

S organizací a hlídáním přispívají další rodiče z Lovčiček i Otnic, takže jsme zvládli i období podzimních nachlazení a koronavirových karantén, aniž by se musela některá ze schůzek zrušit. Díky zapůjčeným brankám a rozlišovacím dresům je potom hra pro děti ještě atraktivnější.

Scházíme se každé pondělí od 16.30 do 17.45 h. a rádi uvítáme nové hráče, hráčky, i pomocníky z řad dospělých. **Jan Bílek**

MAS Slavkovské bojiště chystá regionální značku

Stánek MAS

Regionální značka BRNĚNSKO originální produkt® má své první držitele.

Místní akční skupina (MAS) Slavkovské bojiště učila další krok v podpoře místních podnikatelů, a to založením vlastní regionální značky **BRNĚNSKO originální produkt®**.

První certifikáty byly slavnostně předány u příležitosti Dnů Slavkova na řemeslném jarmarku v sobotu 29. 5. 2021 v překrásném prostředí Rubensova sálu zámku Slavkov u Brna. Na tomto jarmarku se tak mohli návštěvníci setkat s čerstvě oceněnými produkty. Stánek MAS byl součástí Pohádkové cesty, a tak zájemci měli možnost seznámit se s myšlenkou regionální značky a prací MAS.

Regionální značka **BRNĚNSKO** zahrnuje území kolem Brna od Kuřimi, přes Rosice, Židlochovice až po Slavkov. Je součástí Asociace regionálních značek, která koordinuje 30 značek po celé republice. Regionální značku získají výrobky, které jsou výjimečné svou vazbou na region, na jeho charakter, tradice, kulturu či historii, a které svojí jedinečností mají velký potenciál v cestovním ruchu. Zá-

kazník, který si koupí produkt označený regionální značkou, má jistotu, že tento produkt splňuje standardy regionálního značení.

První certifikované výrobky regionální značky **BRNĚNSKO** originální výrobek: keramický Podrzkvítek Lucie Babákové ze Želešic, selské víno Pavla Husáka z Nesvačilk, Kdoulavý sýr a Višně z Líšně z Chuti Moravy, mléčné bio výrobky Veroniky Kropáčkové z Nelepce, medovina Jindřicha Kříže z Nosislavi, víno z Vinařství u Křížů z Viničných Šumic, Le-Mi česká lněná autorská móda Lenky Miczkové z Hajan, med Jaroslava Martínka z Kuřimi, Elegan originální šitá móda s autorskými potisky Nely Šulákové z Velesovic, uzené maso Josefa Jůzy z Březiny, Vildenberské pivo Aleše Šmerdy z Holubic, moravské zemské víno z vinařství Vykoukal z Hostěrádek-Rešova, děrované kraslice Pavly Tauberové z Křenovic, víno, mošt a želé z rodinného bio vinařství Válka z Nosislavi.

Mgr. Hana Tomanová,
manažerka MAS Slavkovské bojiště

Finančně podpořil

jihomoravský kraj

Tělocvičná jednota Sokol Lovčičky

Rok 2021 končí a tak dovolte, abych Vás seznámila s činností naší tělocvičné jednoty za uplynulý rok.

Jak sportovní tak kulturní činnost naší jednoty byla ovlivněna pandemií Covid19, a proto se v 1. polovině r. 2021 neuskutečnila žádná sportovní ani kulturní akce. V druhé polovině roku se však situace s pandemií zklidnila a mohli jsme tak uspořádat alespoň jednu z akcí, a to ženský fotbalový zápas proti ženám z nedalekého Zbýšova. Zároveň se před touto událostí stalo obrovské neštěstí a to „Tornádo na jižní Moravě“ a my se tedy rozhodli tuto akci pojmout jako charitativní sbírku pro lidi postižené touto tragédií. I když naše ženy bojovaly až do konce, tento zápas vyhrály soupeřky a to výsledkem 2:1. Ovšem co nás velice mile překvapilo, bylo to, že se podařilo vysbírat neuvěřitelných 20 000 Kč.

Tyto peníze jsme s pomocí našeho pana starosty Lovčiček předali obci Hrušky, která byla tornádem postižena nejvíce. Ženský fotbal ale tímto v Lovčičkách neskončil a naše ženy trénují 1x týdně, aby v příštím roce mohly vyzvat Zbýšov k odvetě.

Dále se nám podařilo zapojit do soutěže s PENNY „Hýbeme se hezky česky“, kde naše sestra Marta Dítětová popsala příběh, na základě kterého jsme postoupili do dalšího

kola. V této druhé fázi soutěže byl v PENNY ve Slavkově u Brna na měsíc k dispozici box se jménem naší TJ, kam mohli zákazníci vha- zovat hlasovací lístky a tak nás podpořit. Nakonec jsme získali 3. místo, a tím i finanční odměnu 5000 Kč, tato částka bude použita na pomůcky pro naše nejmenší.

Naše sportovní činnost začala sezónou 2021/2022, kterou jsme odstartovali se třemi fotbalovými týmy („A“ mužstvo, mladší příprava, nesoutěžní mini příprava), oddílem stolního tenisu a neregistrovaným oddílem nohejbalu. „A“ mužstvo vstoupilo do nového ročníku v obměněném složení se čtyřmi novými hráči. Tým podává vyrovnané výkony a doufáme, že se umístíme v horní polovině tabulky. Po zhruba 15 letech se podařilo přihlásit do soutěže mladší přípravky, která byla vytvořena především z dětí z fotbalového kroužku, který probíhal minulý rok. Ale i naše nejmenší děti jsme zapojili do tzv. „minipřípravky“, kam chodí ti nejmenší do 6 let. Tréninků se pravidelně účastní až 20 dětí a ve svém prvním soutěžním ročníku si vedou velice dobře. Minipříprava navštěvuje turnaje napříč celým okresem Vyškov. Jednoho z nich jsme se pořadatelsky zhostili i my a navštívili nás týmy z Komořan a Šaratic. Zároveň naše děti přijeli podpořit dokonce i trenéři z FAČR, kde 4. 6. 2021 nám předvedli modelový trénink pro naše malé fotbalisty. Na tuto činnost chceme navázat v jarních měsících roku 2022 nábořem dalších mladých fotbalových nadějí a bude se to týkat ročníků 2016–2018, který se uskuteční pod záštitou FAČR.

Oddíl stolního tenisu po koronavirové pauze opět vstoupil do II. třídy okresní soutěže. Nohejbalisté se pravidelně schází 1x týdně na místním tenisovém kurtu, a to po každé ve velmi dobré náladě.

Ve svém volném čase se členové a příznivci TJ starají o pravidelnou údržbu travnaté plochy a zázemí kabin a okolí. Několikrát do roka se sešli i k tzv. brigádám v hojném počtu. Na těchto brigádách se hlavně hnojí, pískuje, seče a vyčesává naše krásné hřiště.

Činnost naší jednoty můžete sledovat na nově vytvořené skupině na Facebooku „TJ Sokol Lovčičky“.

Tímto bychom chtěli všem našim členům, sponzorům a kamarádům TJ Sokola Lovčiček poděkovat za spolupráci v uplynulém roce 2021 a přejeme všem krásné prožití vánočních svátků a šťastný vstup do nového roku 2022.

Lucie Letovancová, jednatelka

